

NOSTALGICKÝ A CO DÁL

Tato publikace je výstupem řešení projektu Specifického vysokoškolského výzkumu, reg. č. FA/FAVU-S-13-1898, „Umění a architektura jako nástroje konstrukce veřejného prostoru v období socialismu a jejich reflexe v současném umění“.

ISBN 978-80-214-4808-7

JUNDROV

NOSTALGICKÝ A CO DÁL

Tato výstava vznikla na základě spolupráce Fakulty architektury se samosprávou Jundrova. Lokalita, kde se rozkládá tato městská část Brna je velmi zajímavá svojí topografií i strukturou zástavby, která přesně odráží, v čase se měnící, společenské poměry.

Nevelká samostatná obec vesnického charakteru byla v roce 1919 připojena k městu Brnu. Teprve v 70. letech zde začaly vyrůstat stavby vybočující z kontextu okolní zástavby. Architekti intenzivní intervence se snažili za daných ekonomicko-hospodářských podmínek zachovat původní, k bydlení příjemný, charakter okrajové městské čtvrti "v náručí" toho, co tam přinášejí nového. V těchto letech vzniklo také, době odpovídající, městské centrum s předimenzovaným kinosálem.

Právě otázka co s touto budovou, problémem se kterým se na naši fakultu obrátila paní starostka Ivana Fajnorová, byla impulsem k zamyšlení.

Studenti velmi pečlivě procházeli rozmanité území a mapovali přírodní krásy od řeky do kopců Holedné, seznámili se s historií místa, analyzovali bytový fond, občanské vybavení, dopravu, zeleň a hledali funkční náplň pro stávající objekty i případnou potřebu nové výstavby. Při té příležitosti zjistili, že v tomto území zanechali stopu jejich současní učitelé -

prof. Ing. arch. Ivan Koleček,
prof. Ing. arch. Petr Pelčák a
prof. Ing. arch. Hana Urbášková, Ph.D.,
stejně jako významní absolventi naší fakulty -
doc. Ing. arch. Petr Hruša a
Ing. arch. Petr Uhlíř.

Studenti pod vedením několika pedagogů ukazují svoje představy o možném dalším vývoji městské části. Jejich práce jsou často vizionářské a těžko realizovatelné, je však zajímavé sledovat pohledy a myšlení mladé generace.

Dagmar Glosová

doc. Ing. arch. Petr Hrůša
prof. Ing. arch. Ivan Koleček
prof. Ing. arch. Petr Pelčák
Ing. arch. Petr Uhlíř
prof. Ing. arch. Hana Urbášková, Ph.D.

JUNDOV

NOSTALGICKÝ

doc. Ing. arch. Petr Hrůša

V roce 1981 absolvoval FA VUT v Brně. Účastnil se letní školy architektury prince Charlese v Oxfordu a Římě. V roce 1992 založil Ateliér Brno. V letech 1991-1996 a od roku 2001 byl na FA VUT v Brně externím učitelem. Ve dvou funkčních obdobích byl členem její Vědecké rady. Od roku 2007 je členem stavební komise v Židenicích a v Jundrově, kde také žije. Na FA VUT v Brně je stálým členem státnicových komisí, oponentem závěrečných a disertačních prací. V roce 2008 začal v oboru architektura působit na VŠB-TU Ostrava, kde vede ateliérovou tvorou a přednáší teorii architektury.

Rodinný dům Petra Hrůši v Jundrově se inspiruje principy moderní i klasické kompozice

Bytové domy na ulici Optátové v Jundrově, které společně navrhli Petr Hrůša a Petr Pelčák, jsou příkladem střídme a kultivované architektury s precizně řešeným interiérem.

Rodinný dům v Brně Jundrově

Po variantních hledáních proměny charakteru původní stavby – tedy původně navazující na skupinu okolních domů s postmoderním tvaroslovím, odpovídajícím začátku devadesátých let, jsem přistoupil na původní ideu, aby byl dům přestavěn z hrubé stavby tak, že jsem se pokusil alternativně odpovědět na tendence obytného prostoru, který sice je funkční, ale nevycházející jen z anticipace funkcionalistické moderny.

Východiskem bylo vést přestavbu prostředky vědomě dnes méně frekventovaného autonomního rukopisu, totiž toho, který se pokouší v hlavní skladbě místností i aplikaci materiálů o inspiraci před-modernistickou „věcnou“ představou. Téma „věcí“ v domě podle této vlastní teorie má vyznívat tak, že „Věcí“ ve filosofickém smyslu teprve určují smysl prostoru a k tomu se připojuje „chut“ povrchů i dříve modernou programově až završovaných materiálů. Pro obrát od funkcionalistických manifestů je v interiéru dům vybaven náznaky drapérií, barevných omítek, texturou prkenných podlah, kamenných dlažeb, klasických, např. koberci nebo artefakty zdůrazněných míst - „opěrných“ bodů. Přes určitou přísnost výrazu je dům otevřen čelem nejen ke světlu a hlavně na rozdíl od nabízejících se až klišé (převzatých např. z Tugendhatu) do ulice k sousedům. Přes svůj vlastní výraz v domě se neobracíme zády k sousedům, naopak se snažíme reagovat na prostředí okolních, byť zcela jinak formou laděných domů; např. volbou barevnosti vloženou do některých ušlechtlejších materiálů (skotský pískovec, vápenné barvené omítky). Tak se v tomto smyslu hlásíme k bydlení jako nejen k programově funkcionálně sociálnímu tématu; otevřením se do ulice francouzskými okny z obytné haly v přízemí, chráníce se sice okenicemi, dáváme i tím možnosti buď otevření přízemí do polosoukromého prostoru,

nebo naopak uzavření přízemí jako jakéhosi obytného soklu. Ten kontrastuje s prosklenými plochami světlého interiéru v patře a vzniká tak soudobě výrazový, nicméně kompozicí spíše klasický koncept. Je takto v realizované představě fungující a založený na obytném hlavním, ven otevřeném zvýšeném podlaží, tedy koncept racionální, strohý, vně sice soudobě, uvnitř ale až před-modernisticky založený. Obytnému prostoru, který jsem koncipoval jednoznačně ne na zemi, ale v patře, jsem dal přesně traktovaný interiér s trémovým stropem, na jehož modulaci jako na hlavní téma reaguje celé měření interiéru.

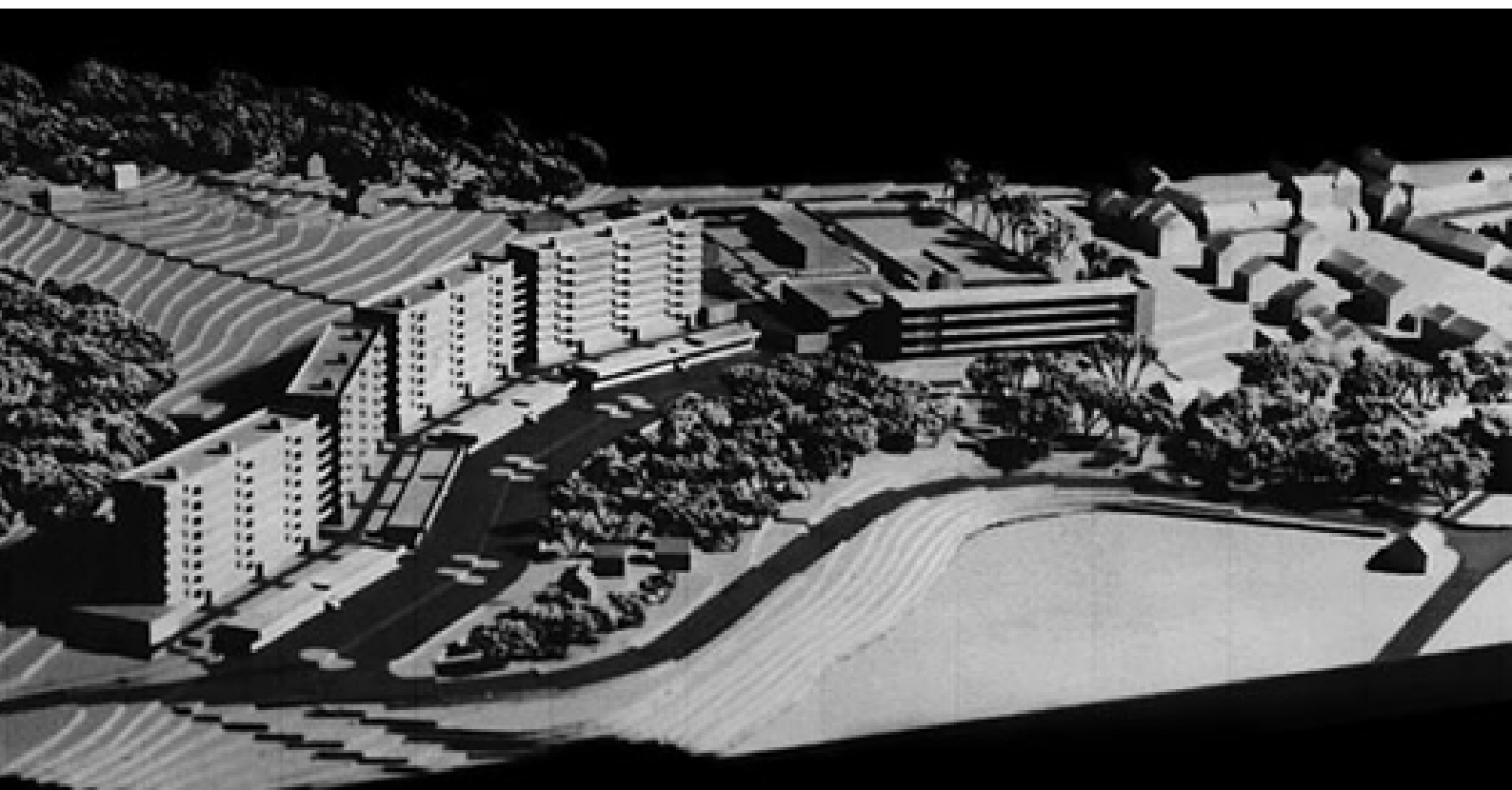
Prosklenými, přesně komponovanými plochami se navazují vztahy k dálkovým výhledům a k sousedským přes přiléhající užité a hezké, nijak přehnaně nevyumělkované a do ulice otevřené malé zahrady. Exteriérem s kontrastním, romanticky podnikatelsky vyhlížejícím okolím dům tedy komunikuje, neodvrací se, naopak jak okny orientovanými do klidné ulice s předzahrádkami sousedů bez oplocení tak vytvořeným polo -veřejným předpolím, malým náměstíčkem nebo návší. Zde se podařilo vytvořit v porozumění se sousedem na svém i sousedním soukromém pozemku (neokázalou úpravou

zpevněné plochy se společným stromem, měřítkem a volbou plotu a jeho materiálu) malé náměstíčko, náves; tím se hlásíme i k tématu sousedství. Od zdánlivé funkcionalistické asociace přes civilní výraz objektu se celkovým vnitřním uspořádáním, úpravou povrchů a řešením dispozic se hlásím k mnohem starším - klasickým východiskům v pojmání lidské percepce obytnosti a recepce architektoniky: v přízemí halou s krbem na kamenné podlaze, k ní přiléhající enfiládou ložnic, potenciálně zakončenou sochou v mini-zahradě, sálovým prostorem v patře, zarůstajícím vinnou révou, přírodními materiály, zelení, sgrafitem, místností pro sochu a dalšími věcnými prvky.

V tomto světle mám tendenci se s trochou manifestačností ve vlastním se postavit zmatení jazyků architektury a v něm převahy lesklého designu. Neboť namísto vnějškového pohledu preferujícího luxus anebo „novou architekturu“, pojatou třeba jako atrakci a tvarový dizajn, je v Jundrově naznačena cesta, jak usilovat o něco jiného; tím je obytné místo, nenápadná věc, jako je stůl, obraz, socha; pak teprve v tomto usilování nechť jde o architektonickou určenost – třeba volného půdorysu. V interiéru i vně jde o určující, ne o tekutý prostor, tedy naopak, o místnost, tedy o celkem vázaný půdorys a z toho z architektoniky věci vycházející obytný prostor – totiž „pokoj“. (PH)

autor: Petr Hrůša
spolupráce: Markéta Hrůšová, Igor Bielik
sgrafito: Markéta Jelenová
socha: Michal Blažek

prof. Ing. arch. Ivan Koleček

Pochází z Ostravy, odkud přišel na FA VUT v Brně, kterou v roce 1966 absolvoval. Od roku 1969 žije ve švýcarském městě Lausanne. Zde v roce 1982 založil architektonickou kancelář. Krátce po sametové revoluci se v roce 1990 obětavě zapojil do pedagogických činností na brněnské fakultě architektury. Celou řadu studentů dovedl úspěšně k obhajobě diplomové práce. Od Obce architektů obdržel v roce 1996 cenu udělenou českému architektovi působícímu v zahraničí.

Ivan Koleček má těsný vztah k Jundrovu. V šedesátých letech 20. století se, jako mladý architekt pracující v týmu Ing. arch. Zdeňka Michala, podílel na projektování zdejšího sídliště.

prof. Ing. arch. Petr Pelčák

V roce 1986 absolvoval FA VUT v Brně. Současně v letech 1984-1986 se na Masarykově univerzitě v Brně věnoval studiu dějin umění. Posléze nastoupil do Stavoprojektu Brno, ateliéru Viktora Rudiše. Je členem volného sdružení Obecní dům. V období let 1990-1991 pracoval ve Vídni v architektonické kanceláři prof. Wilhelma Holzbauera.

V letech 1992-2007 působil v kanceláři Architekti Hrůša & Pelčák, Ateliér Brno a od roku 2008 v architektonické kanceláři Pelčák a Partner Architekti.

Je autorem řady architektonicky významných budov. Od roku 2003 je akademickým pracovníkem FA VUT v Brně a od roku 2007 vedoucím Ústavu navrhování 3. Je autorem mnoha knih a článků publikovaných v ČR i v zahraničí.

Bytové domy Optátova

Lokalita výstavby bytových domů se nachází v mírném východním svahu cca 500 m od toku řeky Svratky, s přímým napojením na krajinnou zeleň. Městská čtvrť Jundrov je zde také charakteristická absolutní převahou bytové a rekreační funkce nad jiným využitím a je tedy pro uvažovanou výstavbu velmi vhodná. Pozemek pro výstavbu bytových domů je vymezen ulicemi Optátova na straně jižní, ulicí Leškova na straně západní. Severní a východní hrana řešeného území je dočasně vymezena současnými majetkoprávními vztahy k jednotlivým parcelám zahrádkářské kolonie. Krajinový ráz lokality určuje mírný, pravobřežní svah s východní orientací, položený na úpatí výrazného a až mýtického lesního hřebene Holedná. K výrazné krajinové charakteristice lokality přispívá také orientace svahu na protější zalesněný horizont Palackého vrchu či přímý kontakt s linií zeleně celoměstského významu podél toku řeky Svratky.

Stávající stav lokality byl poznamenán přechodem různých typů zástavby a různého způsobu využití pozemků. Náročná lokalita sousedí s okrajem obytné čtvrti s převahou rodinného bydlení na straně jedné, s panelovou zástavbou monobloku pod lesem se elegantně vinoucího na straně druhé. V území, navrženém pro dvě fáze výstavby, jsou umístěny obytné budovy na obdélném půdoryse s převládající orientací fasád východ-západ. Objekty jsou umístěny přirozeně v řídicích přímkách geometrie parcel, vzájemně jsou však posunuty jak v půdorysném rozvrhu, tak i ve výškovém osazení na terénu. Výškové poměry lokality jsou využity k optickému a provoznímu oddělení provozu dopravy od provozu pěších ve zklidněných částech mezi objekty. Pohyb motorových vozidel je vyřešen na úrovni stávajícího terénu – na niveletě ulice, zatímco plochy pro pohyb pěších a rekreaci obyvatel objektů jsou navrženy

na vyšší úrovni vstupů do objektů. Hmoty objektů je navržena s ohledem na oba sousední typy zástavby tak, aby objem navržených staveb vytvářel příjemné poloveřejné a soukromé prostory s přirozeným měřítkem a konkrétním, neanonymním charakterem. K vymezení jednotlivých částí přispívají také zelené, stříhané živé ploty a dřevěné zástěny. Jednoduché kubické objemy staveb s různorodým uspořádáním konzol balkonů tak vymezují jednoduché, jasné a tedy srozumitelné venkovní prostory, které posilují přirozený ráz lokality a image celého obytného souboru. Pro dosažení těchto zdánlivě protikladných charakteristik je třeba volit racionální půdorysný a hmotový rozvrh (oproštěný od neekonomických tvarových krací a nánosů osobních interpretací architektury bydlení) společně s výběrem materiálů a objemovým řešením stavby. Půdorysné řešení domů je navrženo tak, aby minimální počet vertikálních komunikací a technických instalací pokryl nároky maximálního počtu bytů. Na jednom podlaží je tedy navrženo 6 bytových jednotek, přístupných z jedné, centrální, schodišťové haly a napojených na instalační jádra. Zvolená poloha instalačních jader umožňuje případné změny velikostí bytů tak, aby i po provedené dispoziční změně zůstalo zachováno nezávislé napojení všech bytových jednotek na technické instalace. Centrální schodišťová hala je navržena s přehledným jednoramenným schodištěm a světlíkem, který přivádí světlo do nižších pater a opticky jednotlivá patra spojuje, původně nachystaným pro atraktivní, ale náročný prosklený výtah.

V objektu jsou navrženy základní typy bytů A, B, které se v různých částech domu (vstupní patro, mezonety) rozvíjí do dalších variant a možností.

Forma objektu je provedena v jasných geometrických

objemech omítnutých fasád, které jsou doplněny konzolami balkonů; střídání polohy balkonů dodává živost a menší měřítko fasády. Balkony se navzájem částečně překrývají či jsou doplněny plátěným markýzami – zastřešení přispívá k obyvatelnosti i atraktivitě balkonů a jejich dlouhodobému využití.

V přízemních bytech jsou navržena velká francouzská okna pro vstupy na zahradní mola. Objekty jsou navrženy ve shodném konstrukčním systému, technologiích a použitých materiálech tak, aby opakování principů stavby vedlo ke snížení nákladů na realizaci. Stavební řešení objektů se – vzhledem k rozdílnému dispozičnímu a objemovému řešení – liší pouze ve spodní stavbě. Konstrukční systém je tedy stěnový trojtrakt, který v daném případě nejlépe vyhovuje dispoziční flexibilitě bytů a různému funkčnímu využití jednotlivých pater. Obvodové nosné zdivo je navrženo v tl. 450 mm, vnitřní nosné stěny v tl. 250 mm popř. 300 mm. Nosné konstrukce vodorovné tak bylo možné provést ze systémových keramických vložek a nosníků, avšak vzhledem k rozponům a úpravám stropní konstrukce v mezonetech se jevílo jako vhodnější použití železobetonového stropu monolitického, popř. s využitím filigránů. Střešní konstrukce nad hlavním objemem bytového domu je vždy řešena jako dvouplášťová větraná, s nosnou konstrukcí ze sbíjených dřevěných vazníků. Střešní konstrukce a terasy nad ostatními částmi půdorysu jsou navrženy jako jednoplášťové. (PH)

autoři: Petr Hrůša, Petr Pelčák

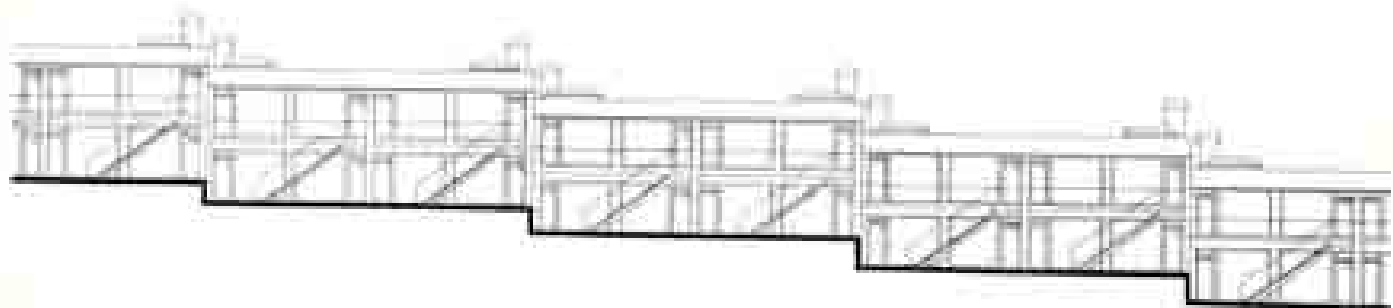
spolupráce: Igor Bielik, Pavel Jura

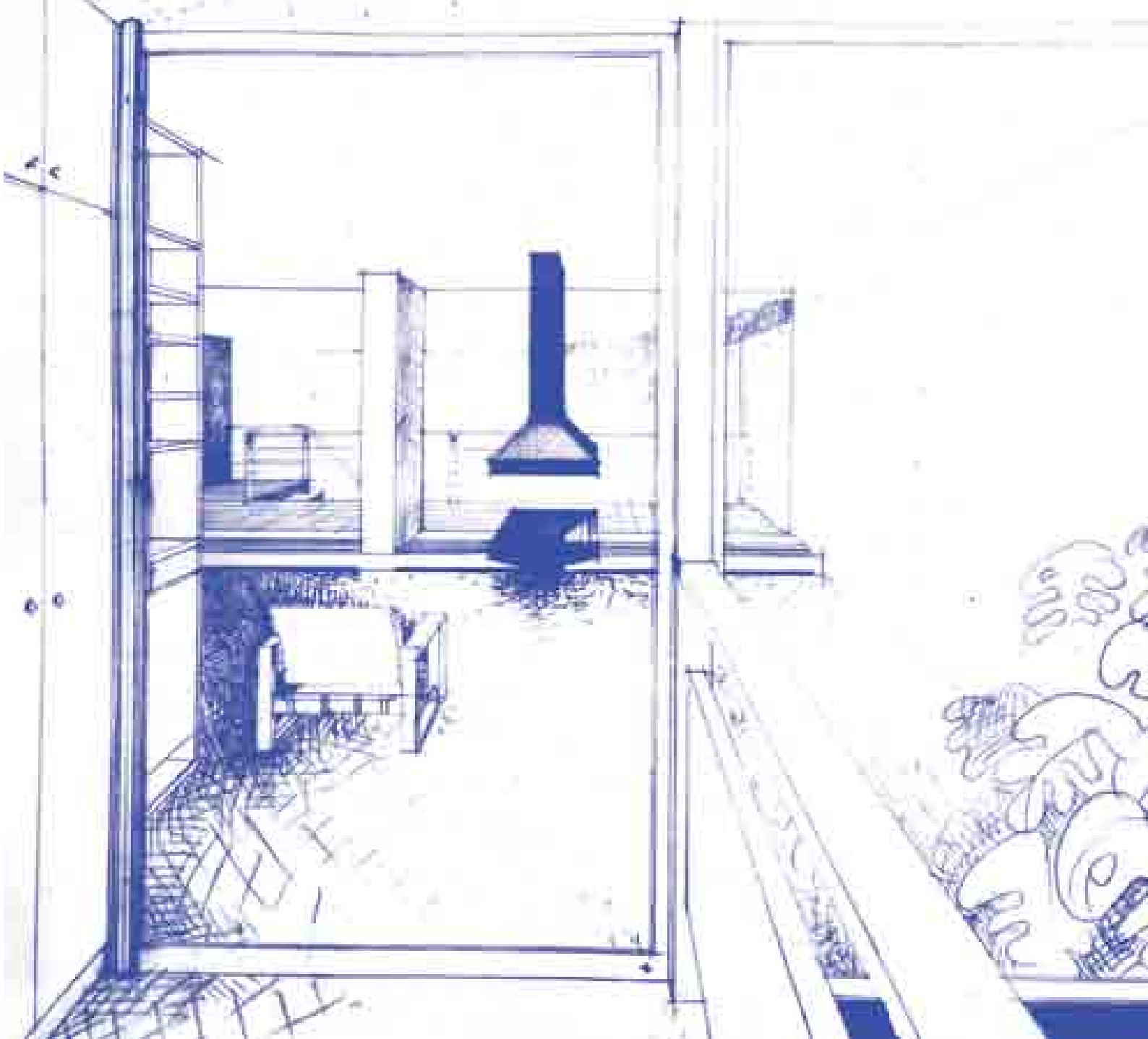
Ing. arch. Petr Uhlíř

Vystudoval Fakultu architektury Vysokého učení technického v Brně a celou svou profesní dráhu věnoval výstavbě a rozvoji rodného města. Výrazně přispěl k jeho soudobému pozitivnímu obrazu, zejména realizací areálu společnosti Jihomoravská plynárenská a kampusu Masarykovy univerzity v Bohunicích.

Architekt Petr Uhlíř je vedoucí tvůrčí osobností projekční kanceláře A Plus Brno, která řídila a řídí výstavbu obou těchto areálů. Kancelář založil již v roce 1992 spolu s Jaromírem Černým a Karlem Tuzou. Po roce 1989 vyučoval na FA VUT v Brně. V několika funkčních obdobích byl členem její Vědecké rady, oponentem diplomových prací, členem habilitačních a hodnotících komisí.

Řadové domy v Jundrově na Osikové ulici, jejichž autorem je Petr Uhlíř, jsou s odstupem čtyřiceti let příkladem řešení nadčasového a hodnotného díla, a to jak po stránce architektonické, tak i technické a ekonomické.

prof. Ing. arch. Hana Urbášková, Ph.D.

Je absolventkou FA VUT v Brně. Působila v DRUPOS a VÚVA Brno. Od roku 1991 je akademickou pracovnící FA VUT v Brně. Působila jako vedoucí Ústavu výrobních staveb. V roce 2006 byla jmenovaná proděkankou pro tvůrčí činnost. V roce 2012 ji prezident republiky jmenoval profesorkou pro obory Architektura a urbanismus.

Zabývá se problematikou typologie výrobních staveb, navrhování ekologických, energeticky úsporných budov a ekologickými aspekty urbanismu.

Hana Urbášková v Jundrově žije ve vlastním rodinném domě, kde uplatnila prvky environmentálně příjemné architektury.

Pořízení bydlení znamená v lidském životě velkou událost. Pro dnešního člověka stresovaného hektickým způsobem života společnosti je vytvoření zdravého a pohodového mikro-kosmu domova stále důležitější.

Jak vytvořit takový příznivý prostor, ve kterém by se dalo v klidu zdravě žít, relaxovat i pohodově pracovat?

Snahu nalézt optimální řešení lze shrnout do pěti jednoduchých kritérií nazvaných 5E domu:

ekologie, energie, ekonomie, estetika, etika

EKOLOGIE – OHLEDUPLNOST

Pro stavbu zdravého energeticky šetrného domu je velmi důležitý výběr stavebního pozemku. Na pozemku byly změřeny geopatogenní zóny, spodní voda, radon a jeho ionizující záření s dobrým výsledkem. Území, přestože je svažité, má dobré podmínky pro zakládání a je velmi dobře provětrávané. Výhodou lokality je, že se nachází u lesa, v klidném prostředí bez hluku z dopravy a výhledem na Brno. Velký důraz byl kladen na výběr nevhodnějších materiálů a to nejen pro samotnou konstrukci stavby, ale i pro jednotlivé komponenty. Upřednostněny byly přírodní materiály, dřevo a nepálená hlína, nejen z hlediska obnovitelných zdrojů surovin, ale i pro svou zdravotní nezávadnost a příznivý vliv jak na lidské smysly, tak na zdravé mikroklima v domě.

ENERGIE – ÚSPORNOST

Snížení energetické náročnosti domu bylo dosaženo již urbanistickým a architektonickým řešením. Snahou je, aby termická kvalita budovy byla co nejvyšší, tj.

aby její energetická náročnost byla co nejnižší. Na budovu se nepohlíží jako na zařízení, které ztrácí teplo. Právě naopak, celý dům je kolektor využívající pasivně sluneční energii. Tak jako je sluneční světlo nejdůležitějším zdrojem energie pro růst rostlin, tak je také sluneční dům zdrojem síly k dobíjení životních baterií. Důraz byl kladen na tvar budovy z hlediska tepelných ztrát, účelné využití ploch domu, orientaci vůči světovým stranám, řešení stavebních konstrukcí a detailů s vyloučením tepelných mostů. Další důraz byl kladen na vytvoření optimálního zdravého vnitřního klimatu, který pozitivně ovlivňuje pocit pohody. Volba teplovzdušného vytápění a větrání s rekuperací tepla zajišťuje domu teplotní komfort a dostatek čerstvého vzduchu i bez nutnosti otevírání oken. Masivní stavba přízemí zajišťuje domu akumulaci proti letnímu přehřívání a v zimě akumuluje teplo křivých kamen, které jsou doplňkovým zdrojem tepla a dodávají domu příjemnou hřejivou atmosféru.

EKONOMIE – ŠETRNOST

Navrhnout takový dům, který zabezpečí vysoký uživatelský standard při nízkých provozních nákladech, není snadné a vyžaduje od architekta znalost možností využití inovativních a environmentálně šetrných komponentů a technologií. Architekt by měl již v první fázi návrhu přizvat ke spolupráci tepelného technika, stavebního fyzika a statika, aby spolu mohli koordinovat rozdílné požadavky svých profesí. Tvar budovy, její objem, velikost povrchu a velikost ochlazovaných ploch obvodového pláště byly řešeny s ohledem na minimalizaci tepelných ztrát, což se příznivě projevilo ve stavebních nákladech. Dům byl postaven jako jednoduchá, účelná, úsporná stavba s nízkými pořizovacími a provozními náklady.

Jediné, co já chci od architekta je, aby prokázal ve své stavbě slušnost.

Adolf Loos

ESTETIKA - VYVÁŽENOST

Architektura podélné budovy s plochou střechou se zapuštěným podzemním podlažím ve svahu má minimalistickou formu, odpovídající funkci energeticky úsporného domu. Podélná osa domu je orientovaná tak, aby jižní prosklená fasáda využívala pasivně sluneční energii a navíc zprostředkovala dálkové pohledy na město. Aby v létě nedocházelo k přehřívání vnitřního prostoru, je chráněna venkovní průsvitnou roletou a pergolou s popínavou zelení. Při výběru oken byl zohledněn nejen jejich energetický přínos, ale byl brán zřetel i na estetickou stránku, protože okno je okem domu, dotváří architekturu stavby, ovlivňuje charakter interiéru a vypovídá o způsobu životního stylu i vkusu těch, kteří za ním žijí.

Celý dům je prostorově propojen a žije jako celek. Otevřená dispozice s posuvnými dělicími stěnami umožňuje variabilní využití prostoru. Ochoz a terasa kolem domu umožňují vstup interiéru s exteriérem, opticky i funkčně zvětšují obytné prostory a otvírají pohledy na město nebo krajinnou zeleň. Nedílnou součástí dobrého bydlení je kvalitní osvětlení interiéru. Světlo je nejen nedílnou součástí každodenního života, ale pomáhá dotvářet atmosféru domu. Proto je prostor domu zaplavený denním světlem a večer umělé osvětlení modeluje vnitřní prostor a zdůrazněním jednotlivých prvků interiéru vytváří různé možnosti efektů. Funkční osvětlení interiéru dotváří celkovou atmosféru a obraz budovy.

ETIKA - SLUŠNOST

Nezbytnou podmínkou pro zaručení kvality domu je aktivní spolupráce projektanta, investora, stavebního dozoru a prováděcích firem. Energeticky šetrný dům funguje pouze tehdy, pokud je komplexně a odborně zpracovaný nejen návrh domu, ale i kvalitně provedena samotná stavba. Výsledkem snažení všech zúčastněných je vytvoření přátelského prostředí pro harmonický domov. (HU)

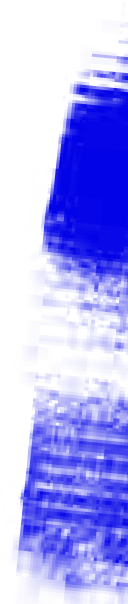

autor:

Hana Urbášková

Radmila Bartošková
Barbora Bělunková
Yekaterina Gninenko
Pavčina Lišková
Petra Nováková
Anton Smirnov
Veronika Škapová
Ondřej Toman

Marta Bímová
Eva Dvořáková
Veronika Havlátová
Barbora Hladišová
Iveta Kolláriková
Alena Maňáková
Lucie Petrušková
Marie Veselá
Eva Veřtátová
Jana Zouharová

JUNDOVO

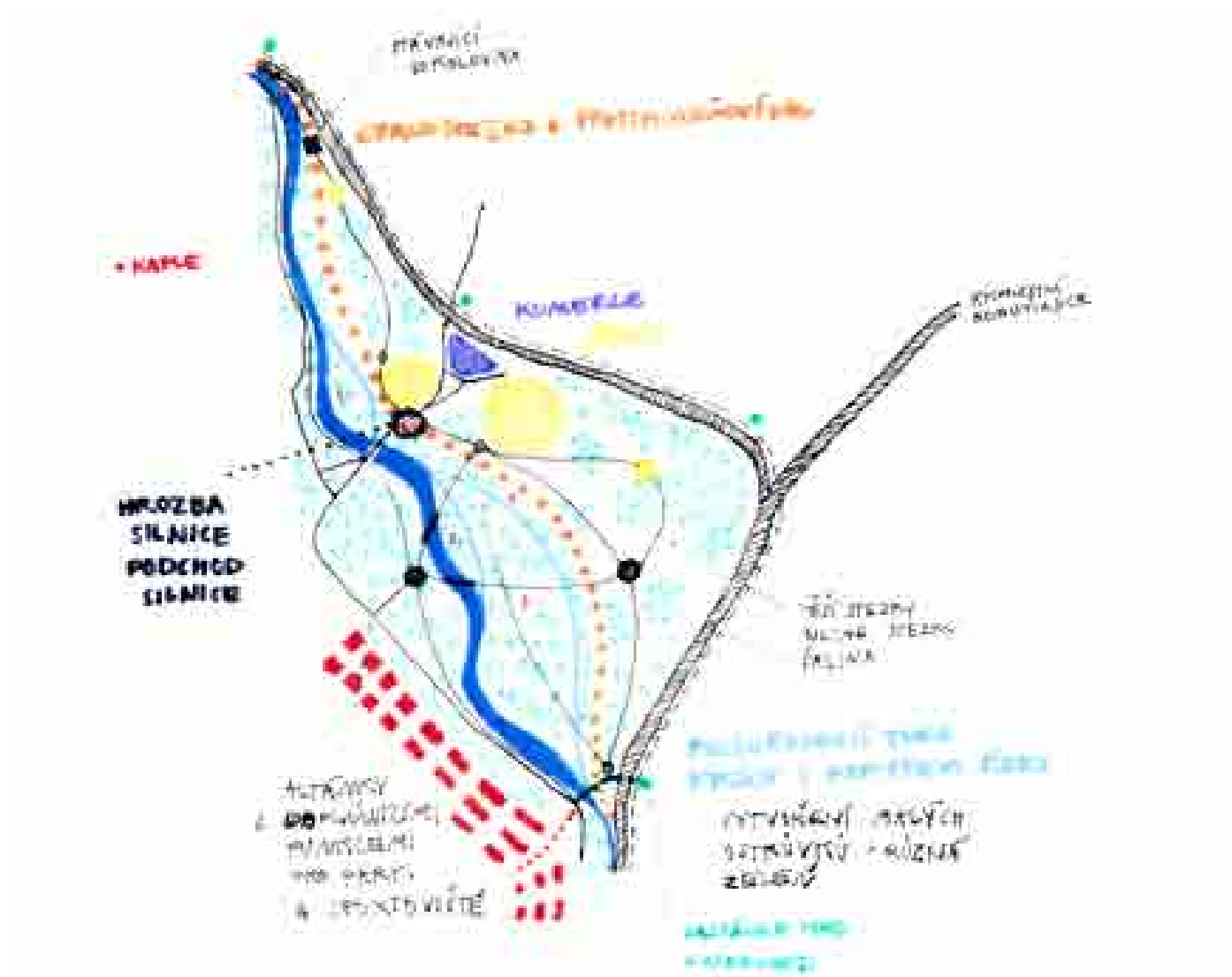
A CO DÁL

Pavína Lišková, Petra Nováková

Voda a město

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Iva Poslušná, Ph.D.

Ing. arch. Jan Foretník, Ph.D.

„VYTVOŘIT DALŠÍ MÍSTO
K INTENZIVNÍ RELAXACI.
ODLEHČIT PARKU V
PŘEHRADĚ.“

→ bod A - místo
výhledu z řeky
→ bod B - místo
výhledu z řeky - místo
v blízkosti

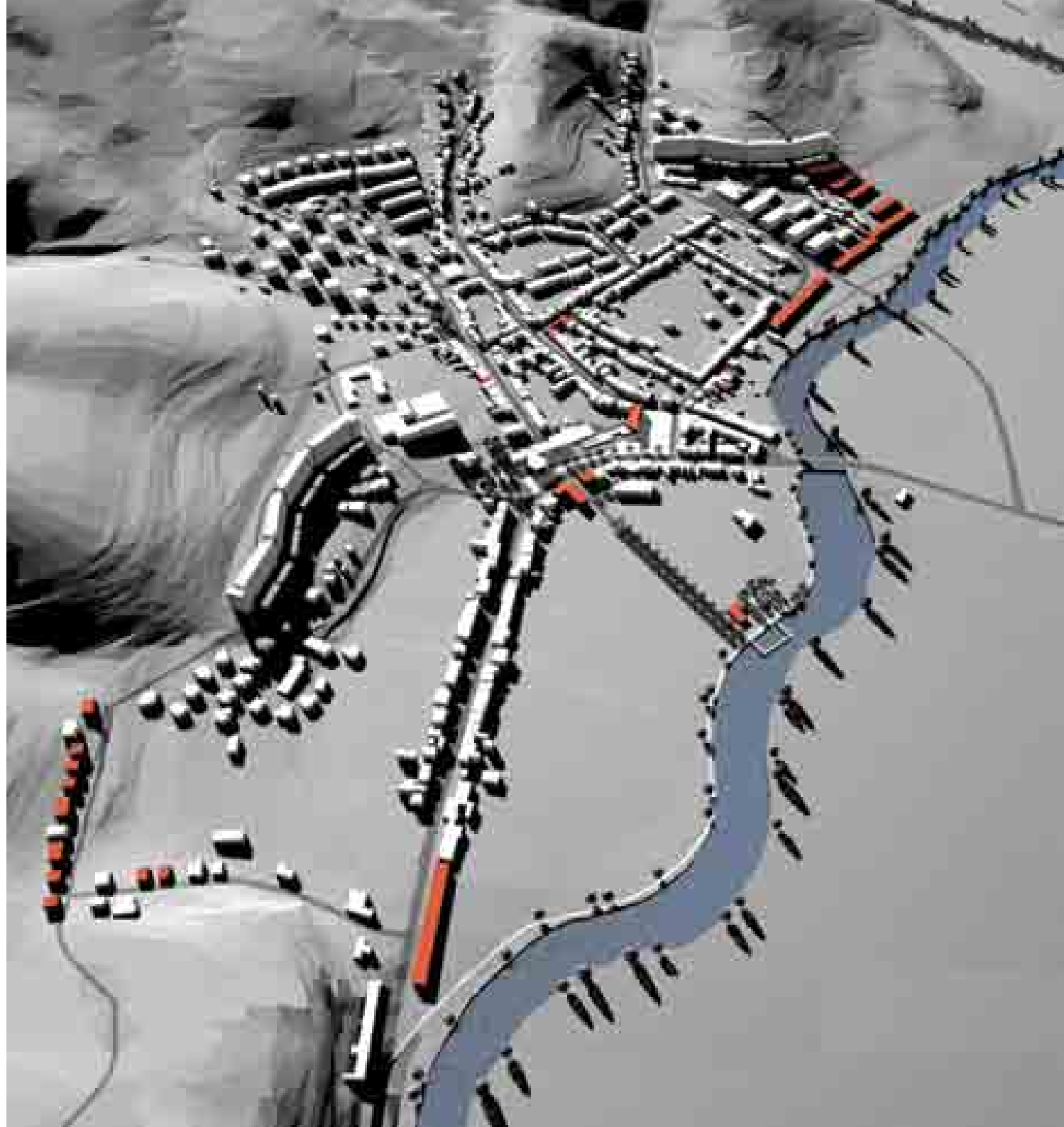
Eva Dvořáková
Eva Veřtátová
Marie Veselá

Jundrov, město u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Veronika Havlátová
Barbora Hladišová
Alena Maňáková

Jundrov, město u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Marta Bímová
Iveta Kolláriková
Lucie Petrušková
Jana Zouharová

Jundrov, město u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

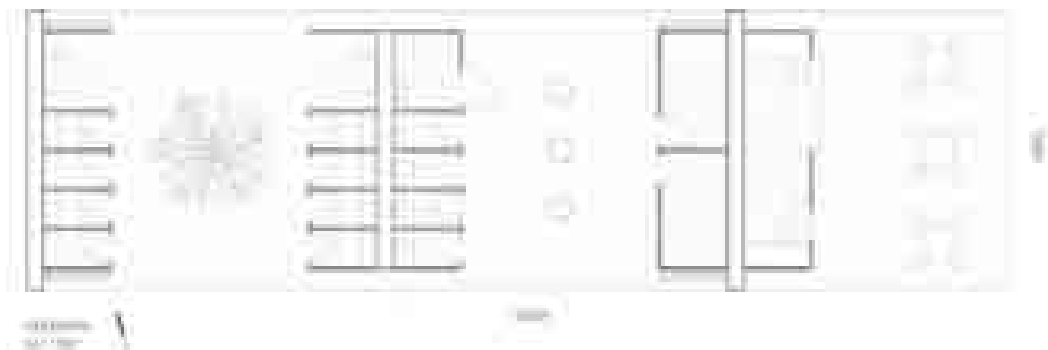

Marta Bímová

Jundrov, město u řeky - koupaliště

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Lucie Petrušková

Jundrov, město u řeky - koupaliště

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Marta Bímová

Jundrov, bydlení u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Iveta Kolláriková

Jundrov, bydlení u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Lucie Petrušková

Jundrov, bydlení u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Jana Zouharová

Jundrov, bydlení u řeky

vedoucí práce: doc. Ing. arch. Jiří Oplatek

doc. Ing. arch. Dagmar Glosová, CSc.

Vysoké učení technické v Brně

Fakulta architektury

Publikaci sestavili: Dagmar Glosová, Adam Guzdek

Texty: Dagmar Glosová, Petr Hruša, Josef Chybík, Hana Urbášková

Podklady: Filip Vrána

Grafická úprava: Adam Guzdek

Vydalo: Vysoké učení technické v Brně, Fakulta architektury

Vydání: první

Tisk: Tiskárna Didot, s.r.o.

Náklad: 60 ks

Rok vydání 2013

ISBN 978-80-214-4808-7

Vysoké učení technické v Brně
Fakulta architektury

ISBN 978-80-214-4808-7

Tato publikace je výstupem řešení projektu Specifického vysokoškolského výzkumu, reg. č. FA/FAVU-S-13-1898, „Umění a architektura jako nástroje konstrukce veřejného prostoru v období socialismu a jejich reflexe v současném umění“.

